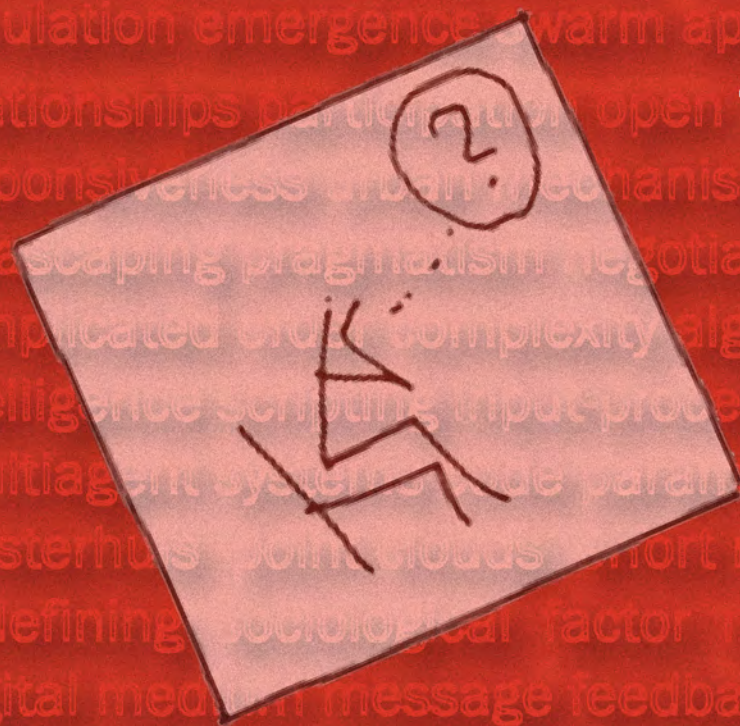

ερευνητική εργασία = { (απο)κωδικοποιώντας

το απρόβλεπτο σύμπαν

του Yona Friedman };

φοιτήτρια = Λιονάκη Ελένη

επιβλέπουσα διδάσκουσα = Χατζησάββα Δήμητρα

Τίτλος ερευνητικής εργασίας : (Από)κωδικοποιώντας το απρόβλεπτο σύμπαν του Yona Friedman

Φοιτήτρια: Ελένη Λιονάκη

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Χατζησάββα Δήμητρα

Ο αρχιτέκτονας Yona Friedman ανήκει σε μια γενιά αρχιτεκτόνων που κινείται ανάμεσα στα τέλη της δεκαετίας του '50 μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του '70, η οποία τροποποίησε ριζικά τον ορισμό και τα όρια της αρχιτεκτονικής. Η γενιά αυτή εστίασε στην αναζήτηση μίας διαφορετικής αρχιτεκτονικής αντιδρώντας στις πατερναλιστικές πρακτικές του Μοντέρνου Κινήματος και οδήγησε άμεσα στην ευρύτερη αλλαγή παραδείγματος εκείνης της περιόδου επηρεάζοντας καθοριστικά όλα τα πεδία της αρχιτεκτονικής σκέψης και πρακτικής.

Η συγκεκριμένη έρευνα εστιάζει στο έργο του Friedman καθώς η βιογραφία του και η δουλειά του είναι υποδειγματική των ιστορικών μετασχηματισμών, από τον μοντέρνο δογματισμό στην τεχνολογική και πολιτική ουτοπία και στη συνέχεια στο πεδίο του ψηφιακού σχεδιασμού (computation) στην αρχιτεκτονική. Μέσω της παρουσίασης του έργου του και των θεμάτων που τον προβληματίσαν θα τεθούν ζητήματα που αφορούν στη σύγχρονη αρχιτεκτονική και θα εντοπιστούν συνδέσεις μεταξύ του ριζοσπαστισμού της δεκαετίας του '60 και των πρώτων υπολογιστικών πειραμάτων.

Το διάγραμμα, ο σχεδιασμός δυναμικών συστημάτων, σχέσεων και συνδέσεων αντί των μορφών, παραμέτρων που άπτονται του σχεδιασμού ως διαδικασία, ο συμμετοχικός σχεδιασμός, ο παράγοντας της δυναμικής της χρονικότητας, η μαζική εξατομίκευση, η ευελιξία, η κινητικότητα και η αναπροσαρμογή, η κατανόηση του ρόλου του χρήστη ως απρόβλεπτο παράγοντα, η αυτοτοποθέτηση, η αυτοοργάνωση, η ανάδυση συμπεριφορών και αποτελεσμάτων, η bottom-up σχεδιαστική προσέγγιση, η έννοια του interface και η εισαγωγή των τεχνολογιών της πληροφορίας στο σχεδιασμό είναι ζητήματα που εξετάζει ήδη από τη δεκαετία του 50 η πρωτοποριακή σκέψη του Friedman και σήμερα θεωρούνται ζητήματα αιχμής για την αρχιτεκτονική. Ειδικότερα εισήγαγε την κοινωνική παράμετρο στις κινητικές αναζητήσεις του, η οποία τον διαφοροποίησε από τις τεχνολογικές ουτοπίες της δεκαετίας του 60, καθώς εισήγαγε τον συνδυασμό του βιωματικού με το λειτουργικό.

Η έρευνα αυτή εξετάζει, αναλύει και συγκρίνει αυτά τα ζητήματα καθώς και την χρονική τους εξέλιξη έως σήμερα μέσα από εφαρμογές και παραδείγματα των MVRDV και του Kas Oosterhuis, αλλά και τις προοπτικές τους για μελλοντικούς πειραματισμούς και αναζητήσεις. Ερευνώνται οι συνδέσεις ανάμεσα στα εργαλεία και τον τρόπο σκέψης του Friedman και αυτά των σύγχρονων αρχιτεκτονικών προσεγγίσεων και κυρίως παρουσιάζεται η σκέψη και το έργο ενός σημαντικού, αλλά ανεπαρκώς μελετημένου δημιουργού της αρχιτεκτονικής.